

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးစိန်လှိုင်၏ရွှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

မျိုးဝင်းပါ ၂ *

ကောက်ရသောပစ္စည်း၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် ပြန်ပေးရန် ငြင်းဆန်လျှင် မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် မိမိ၏ ပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလွဲခြင်းဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ ကို ကျူးလွန်ရာ ရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အချင်းဖြစ်ရွှေဆွဲကြီးကို မျိုးဝင်းက ကန်ဆယ်စဉ် ကောက်တွေ့ခဲ့သည် ဆိုစေဦး၊ ၎င်းအနေဖြင့် အဆိုပါ ဆွဲကြီးပိုင်ရှင်ကို စုံစမ်းနိုင်ရန်အတွက် ရယကအဖွဲ့ထံအပ်နှံ၍ စုံစမ်းရှာဖွေခဲ့ကြောင်း မတွေ့ရပေ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ရွှေဆွဲကြီးပိုင်ရှင်ကို ရှာဖွေရန် အားထုတ် ခြင်းမပြုဘဲ ကောက်တွေ့သည့်နေ့၌ပင် ၎င်းကလည်ပင်းတွင် ဝတ်ဆင်၍ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ မကြာမီကာလတွင် ရွှေဆွဲကြီးပိုင်ရှင်ဟု အဆိုရှိသူတို့က ရယကလူကြီး ဦးအေးလွင်မှ တစ်ဆင့် ခေါ်ယူညှိနှိုင်းကြရာတွင်လည်း ကောက်တွေ့သောပစ္စည်း ဖြစ်၍ မပေးနိုင်ကြောင်း မျိုးဝင်းနှင့် မိခင်ဒေါ်မြဝင်းတို့က ငြင်းဆန်ခဲ့ သည်မှာ ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေဆွဲကြီးကို မရိုး

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၆။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၆၄ တွင် ချမှတ်သော ၆-၃-၀၉ ရက်စွဲပါ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

၂၀၀၉
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
မျိုးဝင်းပါ ၂

မဖြောင့်သော သဘောဖြင့် မိမိ၏ပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလွဲခြင်း ပြုလုပ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးညွန့်ရွှေ
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊ မန္တလေးမြို့
- အယူခံတရားခံများအတွက် - ကိုယ်တိုင် (မလာ)

တောင်သာမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၈၇/၂၀၀၈ တွင် တရားခံမျိုးဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ အရလည်းကောင်း၊ တရားခံဒေါ်မြဝင်းအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃/၁၁၄ အရလည်းကောင်း ငွေဒဏ် (၁၀၀၀/-) စီ ပေးဆောင်စေရန်နှင့် ငွေဒဏ်ဆောင်ရန်ပျက်ကွက်ပါက အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၁) လစီ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို မျိုးဝင်းပါ ၂ ဦးတို့က မကျေနပ်၍ မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၆၄/၂၀၀၈ လျှောက်ထားရာ မြင်းခြံခရိုင် တရားရုံးက အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး မျိုးဝင်းပါ ၂ ဦးတို့အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့် မူလတရားရုံး အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွတ်သည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ရှေ့နေချုပ်ရုံးက မကျေနပ်သောကြောင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ဤအယူခံမှု တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ တောင်သာမြို့နယ် ပုလ္လင်ကျေးရွာနေ ဒေါ်ကြည်ဌေးက ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၇) ရက်နေ့က သားဖြစ်သူ မောင်ငြိမ်းချမ်းအောင်မှာ မျိုးဝင်းနှင့် ညအတူအိပ်ခဲ့ပြီး နောက် နံနက်လင်းသည့်အချိန်တွင် မောင်ငြိမ်းချမ်းအောင် ဝတ်ဆင်ထားသော Mc ရွှေဆွဲကြီး ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လထဲတွင် မျိုးဝင်းမှာ အဆိုပါဆွဲကြီးကို ကောက်ရကြောင်း

ပြောဆိုကာ ဆွဲထား၍ ရယူကဦးအေးလွင်ထံ တိုင်တန်းခဲ့ရာ မျိုးဝင်း၏ မိခင် ဒေါ်မြဝင်းက မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောသဖြင့် ဆွဲကြီးအား ဖြုတ်၍ ခိုးယူပြီး ကောက်တွေ့သည်ဟု ပြောဆိုကာ ယူထားသူမျိုးဝင်းနှင့် ဒေါ်မြဝင်းတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက် လျှောက်ထားသောအမှု ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၇) ရက်နေ့ ညက ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်နှင့် မျိုးဝင်းတို့အတူ အိပ်စဉ် ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ လည်ပင်း၌ဆွဲထားသော ဆွဲကြီးပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း၊ အဆိုပါဆွဲကြီးကို တောင်သာမြို့နယ် ပဲလောင်ရွာ “ အောင်သီဟ ” ရွှေပန်းတိမ်ဆိုင်မှ ဝယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံရွှေဝယ်ဘောက်ချာ တင်ပြထားကြောင်း၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လတွင် မျိုးဝင်း၏လည်ပင်း၌ ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင် ပျောက်သွားသော ဆွဲကြီးဆွဲထားကြောင်း၊ မျိုးဝင်းက ၎င်းဝတ်ဆင် ထားသော ဆွဲကြီးမှာ ၎င်းပိုင်ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားမပြနိုင်ဘဲ ကောက်ရကြောင်းသာ တင်ပြနိုင်သဖြင့် ၎င်းပိုင်ဆွဲကြီး မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဆွဲကြီးကို အခြားမည်သူကမျှ ၎င်းတို့ပိုင်ဆွဲကြီးဖြစ်ကြောင်း မတင်ပြနိုင်သဖြင့် ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင် ပျောက်သောဆွဲကြီးဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေကြောင်း၊ မျိုးဝင်းနှင့် မိခင်ဒေါ်မြဝင်းတို့မှာ ၎င်းတို့ကောက်ရသည့် ရွှေဆွဲကြီး ပိုင်ရှင်မှာ ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်ဖြစ်ကြောင်း သိလျက် ၎င်းတို့ပိုင် ပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလွဲအသုံးပြုပြီး ပစ္စည်းပိုင်ရှင်အား ပြန်မပေးခဲ့ ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မျိုးဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ နှင့် ဒေါ်မြဝင်းအပေါ် ပုဒ်မ ၄၀၃/၁၁၄ တို့အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့် မူလတရားရုံးအမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် မှန်ကန်နေကြောင်း၊ မူလတရားရုံးအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်ခဲ့သည့် မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံးအမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်

၂၀၀၉
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
မျိုးဝင်းပါ ၂

ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံး
အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး မျိုးဝင်းနှင့် ဒေါ်မြဝင်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ နှင့် ပုဒ်မ ၄၀၃/၁၁၄ တို့အရ ထိုက်သင့်သည့်
ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲသည်။

အယူခံ တရားခံ များအပေါ် အကြောင်းကြားစာကို
တောင်သာမြို့နယ်တရားရုံးမှတစ်ဆင့် ပေးပို့ခဲ့ရာ အကြောင်းကြားစာ
အတည်ဖြစ်သော်လည်း ရုံးရှေ့သို့ ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊
ရှေ့နေနှင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်လျှောက်လဲခြင်း မရှိပေ။

မူလတရားရုံးက မျိုးဝင်းကောက်တွေ့သည်ဆိုသော
ဆွဲကြီးမှာ သက်သေခံ (က) ဘောက်ချာပါ တရားလို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော
အမ်စီဆွဲကြီးပုံစံဖြစ်ပြီး ရွှေပန်းတိမ်ဆရာ ဦးဇော်မျိုး၏ အစစ်ခံချက်
အရ ၎င်းတို့ဆိုင်မှ ပန်းတိမ်လက်ရာဖြစ်ကြောင်း ဆွဲကြီးတွင် ကွင်း
(၂၅) ကွင်းခန့် ပြုတ်ထွက်နေပြီး ဘောက်ချာပါ အလေးချိန်နှင့် (၃)
ရွှေ (၁) ခြမ်း လျော့နည်းကွာခြားချက်ဖြင့် ကိုက်ညီနေသောကြောင့်
တရားလိုဘက်မှ ပျောက်ဆုံးခဲ့သည့် ဆွဲကြီးဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်၍
မျိုးဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ အရလည်းကောင်း၊
ဒေါ်မြဝင်းအပေါ် အထက်ပါဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃/၁၁၄ အရ ပြစ်မှု
ထင်ရှားစီရင်ထားသည်။

မြင်းခြံခရိုင် တရားရုံးက မျိုးဝင်းမှာ ရွှေဆွဲကြီး ကောက်ရခဲ့
သည့်အချက်မှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ၎င်းအနေဖြင့် ငြိမ်းချမ်းအောင်၏
ဆွဲကြီးအား အမှန်တကယ် ခိုးယူခဲ့သည်ဆိုပါက ယခုကဲ့သို့ ကာလ
ကြာအောင် သိမ်းထားမည် မဟုတ်ကြောင်း၊ မျိုးဝင်းအနေဖြင့်
ကန်ဆယ်ရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ကောက်တွေ့ခြင်းဖြစ်ပေရာ တရားလို
စွပ်စွဲသကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ဆွဲကြီးအား မတရားဆုံးရှုံး နစ်နာ
စေရန်အကြံဖြင့် မတရားရယူခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ သဘောရိုးဖြင့်
ကောက်ရသော ဆွဲကြီးအား ၎င်းအနေဖြင့် လက်ဝယ်ထားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြဝင်းမှာလည်း အားပေးကူညီသည့်အချက်

၂၀၀၉
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
မျိုးဝင်းပါ ၂

မထင်ရှားကြောင်း သုံးသပ်၍ အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မူလတရားရုံးအမှုတွဲအား စိစစ်ကြည့်ရှုရာ ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင် (လိပြ ၃)၊ ကိုမောင်ဇော် (လိပြ ၂) နှင့် မျိုးဝင်းတို့မှာ ခင်မင်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းများဖြစ်ပြီး အတူစား၊ အတူအိပ် နေထိုင်သူများလည်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ အချင်းမဖြစ်မီ ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် (၇) ရက်နေ့ည (၉) နာရီခန့်က ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်မှာ မျိုးဝင်းနှင့်အတူ နေအိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ပြီး နွားတဲထဲ၌ အိပ်ကြရန်အတွက် နေအိမ်အတွင်းသို့ အိပ်ယာလိပ် သွားရောက် ယူခဲ့ရာ ထိုအချိန်ထိ ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ လည်ပင်းတွင် ဝတ်ဆင်ထားသော အိမ်စီးရွှေဆွဲကြိုးရှိနေကြောင်း၊ နောက်နေ့ နံနက် အိပ်ယာထချိန်တွင် မျိုးဝင်းမရှိတော့ကြောင်းနှင့် ၎င်းမှာ မျက်နှာသစ် နေသည့်အချိန်၌ ရွှေဆွဲကြိုးမရှိတော့သည်ကို တွေ့ရကြောင်း ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်က ထွက်ဆိုထားသည်။ ၎င်း၏ ထွက်ဆိုချက်ကို မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ကြည်ဌေး (လိပြ ၁) က ထောက်ခံထွက်ဆိုသည့် အပြင် ၎င်းတို့၏ ဆွဲကြိုးမှာ တောင်သာမြို့နယ် ပဲလောင်ကျေးရွာရှိ “ အောင်သီဟ ” ရွှေပန်းတိမ်ဆိုင်မှ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ (က) ရွှေဝယ်ယူသည့် ဘောက်ချာတင်ပြထားသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့၏ ဆွဲကြိုးတွင် ကွင်း (၂) ကွင်းမှာ ဟနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဆွဲကြိုးကို ထုံးထားကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုထားသည်။

ထိုသို့ ရွှေဆွဲကြိုး ပျောက်နေသည့်အချိန်မှစပြီး မျိုးဝင်းမှာ ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်တို့ နေအိမ်သို့ ဝင်ထွက်သွားလာ ညအိပ် နေထိုင်ခြင်း မပြုတော့သဖြင့် တိတ်တဆိတ် စုံစမ်းခဲ့သော်လည်း အကြောင်းမထူးခဲ့ပေ။ ၎င်းနောက် (၂) နှစ်ခန့်အကြာ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လထဲတွင် ရေကန်တူးရာမှ မျိုးဝင်းမှာ ဆွဲကြိုးကောက်တွေ့ ကြောင်း ပြောဆိုပြီး လည်ပင်းတွင် ရွှေဆွဲကြိုး ဆွဲထားသည်ကို တွေ့မြင်၍ ရယက ဦးအေးလွင် (လိပြ ၄) ထံ တိုင်တန်းခဲ့သည်။

၂၀၀၉
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
မျိုးဝင်းပါ ၂

နှစ်ဘက်ခေါ်ယူ ညှိနှိုင်းရာ၌လည်း ဒေါ်ကြည်ဌေးက ရွှေဆွဲကြိုးမှာ ၎င်း၏သား ပျောက်ဆုံးသွားသောပစ္စည်းမှန်ကန်ကြောင်း ပြောပြခဲ့သော်လည်း မျိုးဝင်းနှင့် မိခင်ဒေါ်မြဝင်းတို့က ကောက်တွေ့သော ပစ္စည်းဖြစ်၍ မပေးနိုင်ကြောင်း ငြင်းဆိုရာမှ ယခုအမှု ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေပန်းတိမ်ဆရာ ဦးဇော်မျိုး (လှိုင်ပြ ၆) က သက်သေခံ (က) ဘောက်ချာမှာ ၎င်းတို့၏ “ အောင်သီဟ ” ရွှေပန်းတိမ်ဆိုင်မှ ရွှေဝယ်ယူသူများကို ရေးသားပေးလေ့ရှိသည့် စာရွက်စာတမ်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည့်အပြင် ရုံးရှေ့တွင် တင်ပြထားသော အမ်စီရွှေဆွဲကြိုးမှာလည်း ၎င်းတို့ဆိုင်၏ လက်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ဆွဲကြိုးတွင် ပေါက်ပြားနှင့် ထိခိုက်မိထားသည့် ဒဏ်ရာအနေထားမျိုး မတွေ့ရကြောင်း၊ ပေါက်ပြားနှင့် ပေါက်မိလျှင်လည်း ဆွဲကြိုးပြတ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အလေးချိန် (၃) ရွှေ၊ (၁) ခြမ်း ကွာခြားခြင်းမှာ ဆွဲကြိုးမှာ နှစ်ကြာပြီဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ကွင်း (၂၅) ကွင်းခန့်လျော့နည်းနေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်တွေ့ရသဖြင့်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ ထို့ပြင် အဆိုပါ ဆွဲကြိုးမှာ သူငယ်ချင်း ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ ဆွဲကြိုးဖြစ်ကြောင်းကို မောင်ဇော်က ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်။

မျိုးဝင်း (ခဲပြ ၁) က အဓိက ထုချေထားသည်မှာ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၁၂) ရက်နေ့က ပုလွင်ကျေးရွာ၏ မြောက်ဘက်ရှိ အများသုံးရေကန် ကို ရွာသူရွာသားများ ပြန်လည် ဆယ်ခြင်းပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ညနေ (၄) နာရီခန့်တွင် ၎င်းနှင့်အတူ မြေတူးနေသော ဦးထွန်းအေးမှာ ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်အကွာသို့ သွားရောက် နားနေသော်လည်း ၎င်းမှာ ဆက်၍တူးနေခဲ့ရာ ၎င်း၏ ပေါက်ပြားမှာ ပထမတစ်ချက်တွင် ခဲကိုပေါက်မိပြီး ဒုတိယအချက်တွင်

ဆွဲကြိုးကို ပေါက်မိသွား၍ ဆွဲကြိုးကိုယူ၍ မြေသယ်လာသူ
ဒေါ်ခင်စန်းကို ပြသခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် ဦးထွန်းအေးနှင့် ဒေါ်ရီတို့ကို
လည်း ပြခဲ့ကြောင်း၊ နေအိမ်သို့ ပြန်သည့်လမ်းတလျှောက်တွင်
တွေ့သူများနှင့် နေအိမ်သို့ လာရောက်ကြည့်သူများကိုလည်း ပြသ
ခဲ့ကြောင်း၊ ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ဆွဲကြိုး မဟုတ်ကြောင်း
ထုချေထားသည်။

ဒေါ်မြဝင်း (ခံပြု ၂) ကလည်း သားဖြစ်သူ မျိုးဝင်း ရေကန်
တူးရာမှ ဆွဲကြိုး (၁) ကိုး ကောက်ရသည်ကို သိရကြောင်း၊ မျိုးဝင်းမှာ
ဆွဲကြိုးကို လူအများအားပြသပြီး ထိုနေ့၌ပင် လည်ပင်း၌ ဆွဲခဲ့ကြောင်း၊
၎င်းကလည်း သိမ်းဆည်းခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဦးအေးလွင်ထံ
ညှိနှိုင်းစဉ်က ဆွဲကြိုးကို ကြည့်ပြီးမှ အဆစ်ကျနေသည်ကို တွေ့သဖြင့်
ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ ဆွဲကြိုးဟု စွပ်စွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ထုချေထားသည်။

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသော သက်သေခံချက်များအရ
ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင် ဝတ်ဆင်နေသည့် အိမ်စီရွှေဆွဲကြိုး (၁)
ကို ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း ထင်ရှားသကဲ့သို့ (၂) နှစ်ခန့်အကြာတွင်
မျိုးဝင်းမှာ အိမ်စီရွှေဆွဲကြိုး (၁) ကိုး ကောက်ရကြောင်းလည်း
ထင်ရှားသည်။ ရွှေဆွဲကြိုး မပျောက်မီကာလနှင့် ပျောက်ဆုံးပြီး
နောက်ပိုင်း ကာလတို့တွင် ပုလွင်ကျေးရွာတွင် အခြားသူတစ်ဦး
တစ်ယောက် ရွှေဆွဲကြိုးပျောက်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပေ။
ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ ရွှေဆွဲကြိုး ပျောက်ကြောင်းသာ

၂၀၀၉
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
မျိုးဝင်းပါ ၂

ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိပေသည်။ မျိုးဝင်း ကောက်တွေ့သည်ဆိုသော ရွှေဆွဲကြိုးမှာ “ အောင်သီဟ ” ရွှေပန်းတိမ်ဆိုင်မှ လက်ရာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသည့်အပြင် မျိုးဝင်း၊ ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်တို့၏ သူငယ်ချင်း ကိုမောင်ဇော်ကလည်း မျိုးဝင်းဝတ်ဆင်ထားသည့် ရွှေဆွဲကြိုးသည် ဘဂျမ်း (ခ) ငြိမ်းချမ်းအောင်၏ ရွှေဆွဲကြိုးဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ ထို့ပြင် ကန်တူးချိန်က မျိုးဝင်းနှင့်အတူ ကိုမောင်ဇော်လည်း ကန်တူးနေကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ မျိုးဝင်းက ရွှေဆွဲကြိုး ကောက်ရသည့် အချိန်က ၎င်း၏သူငယ်ချင်း ကိုမောင်ဇော်အား ပြသခဲ့ကြောင်း မတွေ့ရပေ။ ၎င်းပြသခဲ့သည့် ဒေါ်ခင်စန်း (ခံပြ ၃)၊ ဦးထွန်းအေး (ခံပြ ၅)၊ ဒေါ်ရီ (ခံပြ ၄) တို့မှာ မျိုးဝင်း၏အနီးတွင် ရှိနေကြသူများ မဟုတ်ပေ။ ဆွဲကြိုး ကောက်ရကြောင်း မျိုးဝင်းလာရောက် ပြသမှသာ တွေ့မြင် ရသူများဖြစ်သည်။ ပေါက်ပြား နှင့်မြေကို ပေါက်နေစဉ် ဆွဲကြိုးကို ပေါက်မိကြောင်း မျိုးဝင်း ထွက်ဆိုချက်မှလွဲ၍ အခြား သက်သေခံချက်များ ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပေ။ ရွှေပန်းတိမ်ဆရာ ဦးဇော်မျိုး၏ ထွက်ဆိုချက်တွင် ရွှေဆွဲကြိုး၌ ပေါက်ပြားနှင့် ပေါက်မိသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ကောက်တွေ့ သည်ဆိုသော မျိုးဝင်း၏ ထုချေချက်ကို ယုံကြည်လက်ခံရန် အားနည်းနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

အချင်းဖြစ် ရွှေဆွဲကြိုးကို မျိုးဝင်း ကန်ဆယ်စဉ် ကောက်တွေ့ခဲ့သည် ဆိုစေဦး ၎င်းအနေဖြင့် အဆိုပါ ဆွဲကြိုးပိုင်ရှင်ကို

၂၀၀၉
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
မျိုးဝင်းပါ ၂

စုံစမ်းနိုင်ရန်အတွက် ရယကအဖွဲ့ထံ အပ်နှံ၍ စုံစမ်းရှာဖွေခဲ့ကြောင်း
မတွေ့ရပေ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ရွှေဆွဲကြိုးပိုင်ရှင်ကို ရှာဖွေရန်
အားထုတ်ခြင်းမပြုဘဲ ကောက်တွေ့သည့်နေ့၌ပင် ၎င်းကလည်ပင်း
တွင် ဝတ်ဆင်၍ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ မကြာမီကာလတွင်
ဆွဲကြိုးပိုင်ရှင်ဟု အဆိုရှိသူတို့က ရယကလူကြီး ဦးအေးလွင်မှတစ်ဆင့်
ခေါ်ယူညှိနှိုင်းကြရာတွင်လည်း ကောက်တွေ့သောပစ္စည်းဖြစ်၍
မပေးနိုင်ကြောင်း မျိုးဝင်းနှင့်မိခင်ဒေါ်မြဝင်းတို့က ငြင်းဆန်ခဲ့သည်မှာ
ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွှေဆွဲကြိုးကို မရိုးမဖြောင့်သော
သဘောဖြင့် မိမိ၏ပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလွှဲခြင်း ပြုလုပ်ကြောင်း
ပေါ်ပေါက်နေ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို
ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ သက်သေခံ အထောက်အထားများ
ပေါ်ပေါက်နေပါလျက် မျိုးဝင်းနှင့် ဒေါ်မြဝင်းတို့ကို အမှုမှ အပြီးအပြတ်
လွတ်သည့် မြင်းခြံခရိုင်တရားရုံးအမိန့်သည် မှန်ကန်သည်ဟု
မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မျိုးဝင်းနှင့်
ဒေါ်မြဝင်းတို့ကို အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်သော မြင်းခြံခရိုင်
တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်သည်။ မျိုးဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ အရလည်းကောင်း၊ ဒေါ်မြဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃/၁၁၄ အရလည်းကောင်း ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်သည့်
မူလတရားရုံးအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။